

**“Ik ben gelukkig,
gelukkig, gelukkig!”**

Geestelijke biografie van zuster Clare Crockett

Ik draag dit boek op aan de jongeren die ik geestelijk begeleid, opdat het leven van zuster Clare hen als voorbeeld mag dienen en zij zich - zoals Clare het deed - met een 'blanco cheque' aan Gods wil leren toevertrouwen.

Ricardo Figueiredo

**“Ik ben gelukkig,
gelukkig, gelukkig!”**

Geestelijke biografie van
zuster Clare Crockett

 CARMELITANA

Betsaida

© PAULUS Editora, 2022, Lisboa. Oorspronkelijke titel: “Sou feliz, feliz, feliz”. Biografia espiritual de irmã Clare Crocket. Voor de Nederlandse tekst: Carmelitana, Gent (www.carmelitana.be)
Co-editie: uitgeverij Betsaida, 's-Hertogenbosch (www.betsaida.org)
Vertaling: Elien Loobuyck
ISBN: 978-949-2434-27-2 (België)
Wettelijk Depot: D/2022/0770/02
Tekeningen: ©Beatriz Líbano Monteiro
Coverontwerp en vormgeving: Press Point.be, Kluisbergen
Druk: BestinGraphics
NUR: 707

Inhoud

Voorwoord	7
Inleiding	10
Hoofdstuk 1	15
“Hij houdt van mij en stierf voor mij”	17
Familie en thuisland	17
Kindertijd en jeugd	21
Dromen en plannen	23
Van koers veranderen?	24
God geeft niet op	26
Hoofdstuk 2	33
“Ik zag in dat ik een grotere liefde vond”	35
Bedevaart naar Rome in 2000	36
Een gevoel van leegte	39
Haar hele leven aan Jezus geven	42
De weg van uitzuivering	45
De schoonheid van de religieuze geloften	48

Hoofdstuk 3	55
“Alles geven, met veel humor”	57
Een grote liefde	60
Het avontuur van de vrijheid	64
“Ik ben geboren voor grotere dingen”: grootmoedigheid	68
Hoofdstuk 4	73
“Was ik een lichtje voor andere mensen?”	74
De Eucharistie in het centrum van haar leven	75
Een goede biecht	78
“Het Hart van Maria”: devotie tot de hemelse Moeder	82
De begeleiding van jongeren	84
Hoofdstuk 5	91
“Jezus liet me inzien dat het zijn vreugde is ons te redden”	92
De genade van Goede Vrijdag	93
Verlangen naar heiligheid	96
Sterven? Dat is een vreugde	97
Besluit	99
Foto’s	103

Voorwoord

“Licht, camera, actie!” Zo ging God aan het werk in het levensverhaal van Clare Crockett. Ze werd niet bekend omwille van haar grootse daden maar wel dankzij haar edelmoedige en totale zelfgave aan God. We kunnen haar verhaal vergelijken met vuur dat uit as tevoorschijn komt. Het woelige milieu waarin ze opgroeide is als as en het vuur is haar aanstekelijk levensgetuigenis dat mensen hoop schenkt en een weg naar God wijst.

Het is bijzonder hoe de jonge Clare elke dag ‘een blanco cheque’ aan God gaf, waarmee ze alles in zijn handen legde. Deze blanco cheque zorgde ervoor dat God in alles de eerste plaats kreeg en de hoofdrolspeler werd in haar levensgeschiedenis. Wanneer iemand op het punt staat zo’n cheque aan God te geven, dan betekent het dat die persoon beslist heeft om in elk woord en elke daad Jezus te laten spreken en handelen.

Zoals Jezus deed met zuster Clare, zo bewerkt God ook in ons een bekering opdat we onze ogen en harten richten op datgene wat wezenlijk is. En wat is dit wezenlijke anders dan te groeien in een persoonlijke en intieme relatie met God. Een sterke band die we, zoals Clare ons leert, niet mogen verwaarlozen. Anders lopen we misschien het risico bedwelmd te worden door oppervlakkigheid en banaliteit.

We zien dat haar verleden, nadat ze het een plaats heeft gegeven, een drijvende kracht wordt voor de beleving van het hier en nu, en van wat komen zou. Clare wilde niet in middelmatigheid blijven hangen. Steeds meer vertrouwd met Gods Geest, maakte ze Gods liefde zichtbaar in haar dagelijkse leven.

Vandaag is het belangrijk dat we jongeren laten zien dat het mogelijk is gelukkig te zijn, bij Jezus te horen, een totaal gegeven leven te leiden, en dit alles buiten het wereldse denken om.

Het 'alles of niets' dat zuster Clare beleefde, is de uitdrukking van de levenskracht en radicaliteit waartoe iedere jongere geroepen wordt. Het dient enerzijds als tegengif in onze steriele maatschappij waar het egocentrische welzijn centraal staat. Anderzijds drukt het ook de dorst uit naar God, die in ons het verlangen opwekt om alles zó te veranderen dat we zouden toebehoren aan Diegene die alles voor ons en in ons wil zijn.

Het leven van zuster Clare kunnen we vergelijken met het vervaardigen van een diamant. De volle pracht van deze kostbare steen komt maar tot uiting doorheen de bewerking ervan. Dit is wat God deed met Clare: een ruwe diamant werd zó door God bewerkt, dat ze een spiegel werd van zijn schoonheid en goedheid.

Haar liefde en passie voor Jezus brengen mensen nieuwe hoop en een nieuw verlangen om elk moment zo intens te beleven als zij deed.

Bij het lezen van deze spirituele biografie van zuster Clare voel ik me als jonge vrouw uitgedaagd om net als haar een radicaal leven te leiden. Als religieuze voel ik me aangespoord om in totale overgave voor Gods Rijk te leven.

Wanneer ik door de bladzijden van dit boek blader, ontdek ik er niet alleen een aantrekkelijk levensverhaal, maar ook een God die het verhaal van zuster Clare tot een prachtig levensverhaal gemaakt heeft.

Zuster Sophie Alves, Aliança de Santa Maria

Inleiding

Dit is mijn vierde biografie over een bijzonder levensverhaal. Voordien schreef ik reeds over de dienaar Gods Guido Schäffer, de zalige Carlo Acutis en de heilige José Sánchez del Río. In dit boek vertel ik over zuster Clare Crockett. Ik schrijf deze bladzijden in de eerste plaats omdat sommige jonge vrouwen die ik geestelijk begeleid, opmerkten dat ik tot nog toe alleen maar boeken geschreven heb over jonge mannen. Wellicht is de reden hiervoor dat het makkelijker is voor een man om te schrijven over een man dan over een vrouw. Het is een grotere uitdaging voor een mannelijke auteur om het spirituele leven van een vrouw te onderzoeken en neer te schrijven. Toch nam ik de uitdaging aan. Ik hoop dat ik de verwachtingen van zij die me het idee gaven, niet zal teleurstellen.

Clare stierf in 2016. De canonieke tijd die nodig is om over te gaan tot de opening van haar zaligverklaringsproces is aangebroken [vanaf 5 jaar na het sterven]. Het blijft verbazen dat haar levensverhaal al door veel mensen gekend is, vooral dankzij de documentairefilm *'All or Nothing'* (*Alles of niets*), die bij de tweede verjaardag van haar overlijden online kwam. Met dit boek willen we Clares spirituele leven bekend maken bij een breed publiek. Daarom noemen we het een “geestelijke biografie”. De zusters van de gemeenschap waartoe Clare behoorde, publiceerden in september 2020 een biografie. Historische details en meer specifieke elementen uit haar leven zijn terug te vinden in dat boek. Hier willen we haar geestelijke avontuur

beschrijven: hoe God een verschil maakte in haar leven en hoe Hij haar omvormde van een veelbelovende actrice tot een religieuze zuster die leefde in dienst van God en de Kerk. Dit is niet alleen het grote avontuur van Clare. Het moet ook het avontuur zijn van ons leven: toelaten dat God ons omvormt, volgens zijn allerheiligste wil, en toelaten dat Hij de hele mens, naar het beeld van Christus, verheft tot heiligheid.

Toen Clare haar eerste stappen zette in het acteren, zeiden haar docenten vaak: “Je gaat het ver brengen!” En of ze gelijk hadden! Ze heeft het ver gebracht, niet zozeer vanuit menselijk standpunt, dat zich zo vaak laat leiden door materiële en kleingeestige belangen, maar ze heeft het ver gebracht in Gods ogen. Heiligheid is en moet het grote verlangen van elke christen zijn. Als ouders zeggen dat ze het beste willen voor hun kinderen, moet dat betekenen dat ze willen dat ze heilig zijn, ongeacht of ze gezond zijn, geld of bezit hebben. Heiligheid is het grote doel van elke christen. Helaas stellen veel christenen zich vandaag bekrompen en betekenisloze doelen. Hoe jammer! Bij de voorbereiding op het doopsel van een kind, vragen we de ouders wat zij verlangen van de Kerk voor hun kind, en dan horen we antwoorden zoals ‘gezondheid’, ‘geluk’, ‘blijdschap’. Zoals de zalige Carlo Acutis zegt, moeten we in ons gebed niets anders vragen dan het verlangen heilig te zijn.

De titel van dit boek is een samenvatting van het hele leven van Clare: “Ik ben gelukkig, gelukkig, gelukkig!”. We namen deze zin uit een e-mail van 15 september 2015, die Clare richtte aan Moeder Ana, de algemene overste van de Dienaressen van de Hogar de la Madre, de religieuze gemeenschap waartoe Clare behoorde.

Ik ben gelukkig, gelukkig, gelukkig! Ook al zijn er dagen dat veel zaken me moeite kosten. Het is de moeite waard om je leven aan God te geven. Hij is zo groot. **Dit is wat mijn hart altijd verlangd heeft, en dat geen enkele menselijke liefde, droom of ding kon vervullen.** Er is iets anders waar de Heer mij vaak aan herinnert. Ik ben nu veertien jaar zuster, en ik vraag Hem de genade om werkelijk een dienende zuster te worden, want ik denk echt dat ik dat nog niet bereikt heb. **De Heer vraagt mij om Hem INTENS lief te hebben, en dat ik Hem toesta om vrijuit te werken in de zuivering van mijn ziel. Bid voor mij, opdat ik Hem niets ontzeg.**¹

Deze woorden, die ze zeven maanden voor haar dood neerschreef, laten ons meteen een glimp zien van de spirituele grootsheid van Clare. Vooreerst beseft ze dat alles wat ze is en alles wat ze weet, van God komt, en dat ze enkel in Hem gelukkig kan zijn. Ten tweede begrijpt ze dat ze God moet antwoorden door Hem haar leven te geven. Ten derde voelt ze voortdurend het verlangen en de behoefte om zich te bekeren: om zich door God te laten uitzuiveren en omvormen. Tegelijkertijd geven deze drie elementen structuur aan dit boek: we willen

1 De citaten die we gebruiken komen ofwel uit de documenten die beschikbaar zijn gesteld op de website over zuster Clare (www.sisterclare.com), ofwel uit de eerder genoemde film 'All or Nothing'. Bij citaten uit geschreven documenten wordt de oorspronkelijke vorm aangehouden die zuster Clare gebruikte: vet, cursief en onderstreept. Deze elementen maken het ons mogelijk de expressiviteit te begrijpen waarmee ze sprak en haar behoefte te voelen om de harten te bereiken van hen met wie ze in gesprek ging.

Clares leven bekend maken en aantonen hoe ze zo'n duidelijk besef kreeg dat haar leven een geschenk van God is. Daarna willen we tonen hoe ze de roeping die God haar gaf, beantwoord heeft. Tenslotte willen we het hebben over de manier waarop Clare zich voortdurend bekeerde en in het verlangen leefde zichzelf te overstijgen. Omwille van deze laatste gedachte, dachten we eraan om als titel van dit boek een andere zin te gebruiken die Clare vaak zei, in het bijzonder wanneer ze bad: "Ik ben geboren voor grotere dingen". Met deze zin probeerde ze haar tegenslagen en moeilijkheden aan God af te geven. Clare laat aan iedere lezer de uitdaging na zichzelf te overstijgen, meer te zoeken, het 'meer' dat God in ons leven is omdat Hij ons het ware leven geeft.

Ik wens iedereen een vruchtbare lectuur toe, vooral de jonge vrouwen die de moed hebben God te vragen wat hun roeping is. Net als Clare, moeten we allemaal leren te vertrouwen op de wil van de Heer en ons leven door Hem laten leiden.

Een medezuster van Clare schreef over haar:

Ze had een aanstekelijk enthousiasme. Als ze bijvoorbeeld iets las dat haar trof in een heiligenleven of als ze iets moois zag, vertelde ze erover. Zonder het zelf te zien of te lezen, werd je ook enthousiast. Ze gebruikte deze gave om mensen ten goede te overtuigen, om hen enthousiast te maken voor God en heiligheid.²

Dit is wat ik echt verlang: dat wie dit boek leest, vervuld zal worden van enthousiasme voor heiligheid!

2 Getuigenis uit het tijdschrift *Hogar de la Madre*, nr. 213 (maart-april 2020).

Hoofdstuk 1

Op de afbeelding die bij dit hoofdstuk hoort, wordt de genade weergegeven die Clare op Goede Vrijdag ontving, toen ze het kruisbeeld kuste. Clare beschrijft dit moment als volgt: “[...] Ik zag dat ik de Heer aan het kruis had genageld, en dat ik Hem alleen maar kon troosten door Hem mijn leven te geven”.

Het is indrukwekkend om dit keerpunt te zien in haar leven. Aan het begin van het hoofdstuk zien we de jongere Clare die huilt om Jezus’ kruisweg en zich afvraagt waarom zovelen Hem pijnigen! Maar ze identificeert zich op dat moment nog niet met diegenen die Hem pijn doen. Ze vertelt dat ze, toen haar voor de eerste keer over de biecht werd verteld, ervan overtuigd was dat ze geen zonden had begaan.

De genade die ze op Goede Vrijdag ontvangt, verandert alles: Clare beseft enerzijds dat haar zondigheid ertoe heeft bijgedragen dat Christus aan het kruis werd genageld. Anderzijds begrijpt ze hoe groot Christus’ onvoorwaardelijke Liefde is voor iedere zondaar. Zo groot is zijn liefde dat Hij voor iedereen de eeuwige verlossing verlangt. Doordat Clare de genade ontvangt zich sterk medeverantwoordelijk te voelen voor dit kwaad, wordt de noodzaak om zijn liefde te beantwoorden heel duidelijk. Clare zegt: “Niets wat ik zou kunnen doen, kan Hem troosten, tenzij Hem mijn leven geven”.

De tekening stelt Clare voor, alleen voor Christus, in de nacht van Goede Vrijdag. Zij alleen, terwijl ze haar armen neerbuigt om Hem door haar zonden vast te 'nagelen'. Ze weent over dit Offer dat haar uit Liefde redt (cfr. zijn Bloed en haar tranen). Ze beseft dat ze haar leven voor de Heer wil geven en Hem wil troosten.

“Hij houdt van mij en stierf voor mij”

Een pasgeboren baby draagt een grote belofte in zich: niemand kan zich de beslissingen, de reizen, de overwinningen en de moeilijkheden voorstellen die het kindje later zal meemaken! Een leven bekijken vanaf zijn prille ontstaan, is zich laten bevragen en verrassen door de onweerstaanbare kracht van de menselijke vrijheid, die altijd nieuwe – heel vaak onverwachte – horizonten opent.

Clare Crockett werd geboren op 14 november 1982 in Derry, Noord-Ierland. Ze groeide op in een katholiek gezin dat niet uit persoonlijke overtuiging katholiek was, maar om het met Clares eigen woorden te zeggen, “gewoon om politieke redenen”. Op deze politieke redenen gaan we verder in, want ze helpen ons de achtergrond te begrijpen waarin Clare opgroeide en haar karakter vorm kreeg. Het is onmogelijk om de geschiedenis van Noord-Ierland los te zien van het religieuze conflict dat er zich afspeelde.

Familie en thuisland

Derry is een stad in het noordelijkste deel van Noord-Ierland, met ongeveer 100.000 inwoners. Het is de op één na grootste stad van Noord-Ierland [na Belfast] en de vierde grootste stad van het hele Ierse eiland. De voornaamste bron

van inkomsten is de kleding- en textielindustrie. Clare groeit op in een stad met een hoog levensritme en met een grote verscheidenheid aan meningen en levenswijzen. Het is een pluri-forme omgeving die niet altijd even vreedzaam is.

De politieke situatie op het eiland is zeer complex. Vanaf de 16de eeuw werden, ten gevolge van het Engelse kolonisatieproces, gebieden van katholieken geconfisqueerd en aan Engelse protestanten afgestaan.

In de 17de eeuw werd het kolonisatieproces voortgezet en werden de katholieken verdreven. De immigranten waren voornamelijk Schotse presbyterianen. Dit hele proces vormde, in het gebied dat wij nu Noord-Ierland noemen, een samenleving die vreemd was aan de Ierse gebruiken. De katholieke bevolking, die zich vernederd en verontwaardigd voelde, wachtte op een moment om de loop van de geschiedenis te veranderen. In de 17de en 18de eeuw zorgden verschillende maatregelen van het Engelse regime en de antikatholieke wetgeving voor een nog groter schisma.

Na de verscherping van de antikatholieke standpunten, kwamen er in de 19de eeuw gunstigere maatregelen. Toen in 1886 de opstand voor Iers zelfbestuur begon, was de scheidingslijn tussen het noorden (protestants) en het zuiden (katholiek) echter snel getrokken.

In 1920 werd de scheiding tussen Ierland en Noord-Ierland van kracht, maar niet zonder moeilijkheden. Na 1921 ontstond er een gewelddadige en soms bijna anarchistische sfeer. De katholieke minderheid nam een houding aan die schommelde tussen vijandigheid en passiviteit. Sommigen wilden bij het Verenigd Koninkrijk aangesloten blijven, anderen streefden

naar de nationale eenheid van Ierland. Elke stroming is duidelijk confessioneel: de Unionisten verlangen dat het hele Ierse eiland politiek verbonden zou zijn met het Verenigd Koninkrijk en een eenheid zou vormen. Zij zijn overwegend protestants van origine. De Nationalisten streven ernaar dat het hele eiland bestuurd zou worden door een autonoom parlement. Zij zijn overwegend katholiek. Deze politieke verdeeldheid leidde ertoe dat mensen niet op grond van een sterke geloofsovertuiging, maar op grond van een politiek standpunt kiezen voor de ene of de andere godsdienst. Deze situatie leidde in het verleden tot grote en ernstige conflicten. Zoals zuster Clare in haar getuigenis samenvat: “De katholieken, die een verenigd Ierland wilden, doodden de protestanten; en de protestanten, die geen verenigd Ierland wilden, doodden de katholieken”.

Die sfeer van spanning bepaalde het samenleven. In Clares geboortestad was dit heel duidelijk, vooral toen daar op 30 januari 1972 een conflict plaatsvond dat bekend werd als ‘Bloody Sunday’ (*Bloederige Zondag*). Het was een optocht van demonstranten die de eenheid verlangden van het Ierse eiland. Meer dan 10.000 mensen namen eraan deel, zonder wapens, terwijl ze door de straten van katholieke gebieden liepen en naar het stadhuis trokken. Het Engelse leger zette een tegenactie op touw die uitmondde in de dood van veertien katholieke activisten, onder wie zes minderjarigen, van wie er vijf in de rug werden doodgeschoten. Dit gebeuren verergerde het onbehagen en het conflict over de geopolitieke toewijzing van Noord-Ierland. Het versterkte de kritiek op de religieuze discriminatie: een willekeurig kiesstelsel dat de protestantse belangen veiligstelde, zelfs in steden waar een katholieke meerderheid bestond (het geval Derry), en de uitsluiting van katholieken van sociale uitkeringen.

Door deze politieke strategie werd de invloed van nationalistische bewegingen tot een minimum beperkt en nam het onbehagen toe. David Trimble, de eerste minister van Noord-Ierland tussen 1998 en 2005, kreeg in 1998 de Nobelprijs voor de Vrede voor zijn inspanningen om een vreedzamere en rechtvaardigere situatie te bewerkstelligen. In zijn Nobelprijrede beschreef hij Noord-Ierland als “een koude thuis voor katholieken”, waarmee hij heel juist de hele politieke en culturele situatie beschreef. Dit is de omgeving waarin Clare geboren en opgegroeid is. Dit is van jongs af aan de achtergrond van haar leven geweest. Ze groeide op in een stad waar het conflict plaatsvond dat het meest iconisch deze botsing tussen verschillende politieke perspectieven weergeeft. Clare zegt over haar geboorteland: “Ik heb altijd in een overwegend nationalistisch gebied gewoond, waar voor een vrij Ierland werd gevochten, wat een radicale breuk met Groot-Brittannië betekende”. Ze besluit: “Voor mij was dat wat het betekende katholiek te zijn”³.

Clare werd, zoals reeds eerder gezegd, geboren in een katholiek gezin, maar het feit dat dit meer om politieke redenen was dan omwille van een echte ontmoeting met Jezus, verandert alles. Clare zelf vat de geloofspraktijk uit haar jeugd als volgt samen: “Ik ontving de sacramenten van doopsel, verzoening,

3 Deze uitspraak van Clare toont goed het gevaar aan van het eenvoudigweg gelijkstellen van religieuze overtuigingen aan politieke standpunten. De gevolgen zijn heel groot. Tegelijkertijd is het belangrijk te onderlijnen dat bepaalde politieke standpunten onverenigbaar zijn met het katholieke geloof. In die zin zal het altijd belangrijk zijn de grondbeginselen voor ogen te houden voor de deelname van katholieken aan het politieke leven (we verwijzen hier naar de *Leerstellige nota over enkele vragen met betrekking tot de deelname van katholieken aan het politieke leven* van de Congregatie voor de Geloofsleer, 24 november 2002).